

A scos apoi și-un mic oftat și-a zis:

-Mulțam, m-am săturat!

Acum, cât mă usuc, oare n-ați vrea

Să ne jucăm sau să creăm ceva?

Am scos mai multe
jocuri din sertar.

Și unicornul
a luat-o razna iar!

-Ce-mi place ăsta! ăsta, da!

striga în timp ce
piesele pe jos le împrăștia.

Am deschis ușa larg și l-am auzit
pe tata, ce râdea neconținut.

– Un unicorn!

O, vai!

Vai, uită-te la el!

În ploaia aia-i
tremura și coama.

Nu era mare, nu era nici mic.

Cât trebuie un unicorn
să fie, atât era.

Și eu și tata ne-am mirat, așa.

Ne-a spus:

– M-am rătăcit, n-am unde
să mă duc și afară-i frig de-a
dreptul, pe cuvânt! nu m-ați
putea lăsa în casă un picuț?
promit că plec când mă usuc!

